

Valdemaras Kukulas. Alio Balbieriaus nuotr.

DIAGNOZĖ: POETAS

Lina Matiukaitė

Kupiškio rajono savivaldybės viešosios bibliotekos Kraštotyros ir edukacijos skyriaus vedėja

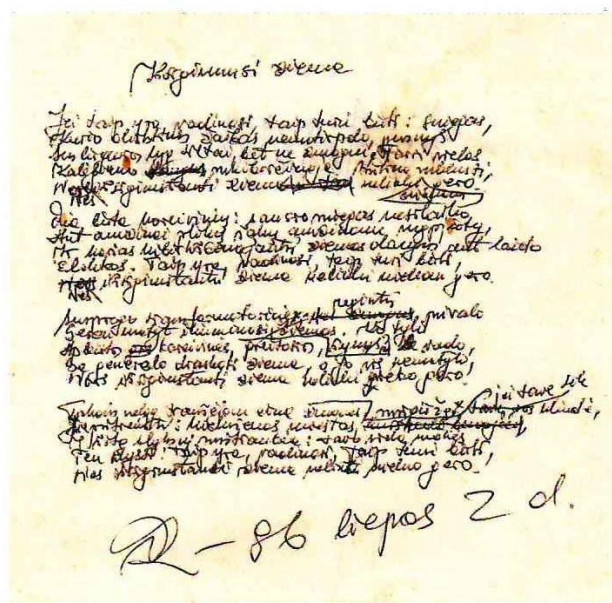
Pristatydami Valdemarą Kukulą (1959–2011), pirmiausia vardytume, kad tai rašytojas, poetas, literatūros kritikas. Greta šių epitetų galėtume drąsiai pridėti dar vieną – kupiškėnas. Noriunuose gimęs V. Kukulas, baigęs Kupiškio vidurinę mokyklą (dabar – Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnazija), iškeliavo studijuoti į Vilnių, ten ir pasiliko gyventi. Tačiau poetas nepamiršo Kupiškio, o kupiškėnai – poeto. V. Kukulo atminimo jamžinimu aktyviai rūpinasi Kupiškio rajono savivaldybės viešoji biblioteka – pernai ji visus metus vykdė projektą „Diagnozė: poetas“.

Projektu minėtos V. Kukulo 60-osios gimimo metinės, siekta populiarinti jo kūrybinį palikimą, skatinti jaunimo kūrybinės raiškos įvairovę, menines iniciatyvas. Parengta įvairių veiklos rūšių programa pristatyta ne tik Kupiškyje, bet ir kituose Aukštaitijos miestuose, be to, renginiai pasiekė net Palangą.

NETRADICINĖ LITERATŪROS PAMOKA

Bendradarbiaujant su Lietuvos rašytojų sąjunga, 2019 m. kovo 15 d. Kupiškyje organizuoti du V. Kukulo 60-osioms gimimo metinėms skirti renginiai.

Simboliška, kad projektas padėtas mokykloje, kurią 1977 m. baigė būsimo poetas. Kupiškio Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnazijoje vyko literatūros pamoka „Valdemaras Kukulas – mūsų gimnazijos auklėtinis“, kurią vedė poetai, Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatai Vladas Braziūnas ir Antanas A. Jonynas, žurnalo „Metai“ vyriausiasis redaktorius Antanas Šimkus ir V. Kukulo kūrybinio palikimo puoselėtoja žmona Deimantė Kukulienė. Svečiai dalijosi prisiminimais apie kolegą,

Eilėrašio „Išsigimusi žiema“ rankraštis, 1996 07 02. Iš Valdemaro Kukulo asmeninio archyvo

Literatūros vakaro „Nebeturim neskaudančio laiko“ dalyviai. Sėdi (iš kairės) L. Matiukaitė, A. Šimkus, D. Kukulienė, P. Jasaitienė ir V. Braziūnas, stovi A. A. Jonynas, V. Morkūnaitė ir Jaunimo teatro studijos nariai. *Virginijos Juškienės nuotr.*

Jaunimo teatro studijos programa „Eilėraščių teatras“. *Linos Matiukaitės nuotr.*

Valdemaro Kukulo prizo laimėtoja leva Milerytė su Jaunųjų filologų konkurso vertinimo komisijos pirmininku R. Tamošaičiu, L. Matiukaite (kaireje) ir režisierė V. Morkūnaitė. *Jolitos Pipynienės nuotr.*

Aktorė Ligita Kondrotaitė su klasės auklėtoja G. Vilčinskienė, kuri buvo ir V. Kukulo lietuvių kalbos mokytoja. *Linos Matiukaitės nuotr.*

draugą, bendramintį, skaitė jo poeziją. Iš garso įrašo skambėjo paties poeto skaitomi eilėraščiai, buvo parodytos ištraukos iš 2001 m. Kupiškioje daryto interviu su V. Kukuliu.

A. Šimkus įvertino V. Kukulą kaip literatūros kritiką: jis niekada nemeluodavo, daug pasakodavo apie knygas, sugebėdavo aiškiai pasakyti, ko vertas vienas ar kitas eilėraštinis, savo nuomonę tiksliai argumentuodavo. A. Šimkui antrino A. A. Jonynas: „V. Kukulo poezijai būdingas racionalus mąstymas. Jis perskaitydavo visą lietuvių poeziją, buvo paskutinis kritikas, kuris labai sąžiningai, nuosekliai pristatydavo tai, kas vyko literatūroje.“

Poetas V. Braziūnas pabrėžė, kad V. Kukulas turėjo tvirtą nuomonę ir mokėjo ją apginti. Kartu tai buvo jautri asmenybė. „Jau niekad su Valdu nebesusiešim, kaip patys negražiai sakydavom, pabaubti – iš širdies, iki visiško užsimiršimo padainuoti liaudies dainų, – apgailestavo poetas V. Braziūnas. – Valdas buvo lyrikas, vėliau poezijoje tą lyriką nugalėjo filosofas, kritikas, išminčius.“

Poeto žmona D. Kukulienė pasidalijo nuoširdžiais pasakojimais apie jūdvių

pažintį, draugystę ir meilę. Ji prisitarė nežinanti, kaip vyras būtų šventęs šį jubiliejų. Gal būtų aplankęs gimtąjį Kupiškį, apglėbęs auklėtoją, susitikęs su buvusiais klasės draugais, tikriausiai susitikimai būtų tęsėsi iki paryčių su liaudies dainomis.

Tą pačią dieną Kupiškio kultūros centre vyko literatūros vakaras „Nebeturim neskaudančio laiko“, kuriame dalyvavo gimnazijoje viešėję svečiai iš Vilniaus. Kultūros centro Jaunimo teatro studijos dalyviai pristatė kompoziciją „Eilėraščių teatras“ (režisierė Vilija Morkūnaitė): jie kitaip perskaitė V. Kukulo poeziją – panaudojo ne tik tekstus, bet ir šokį, dailę, muziką. Ši programa buvo gerai įvertinta profesionalių kūrėjų – aktorių, rašytojų, sulaukė daug žiūrovų dėmesio.

JAUNŲJŲ FILOLOGŲ SKATINIMAS

2019 m. kovo 26 d. Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnazijoje vyko poetui dedikuota Kupiškio rajono mokinių meninio skaitymo šventė „Diena su poetu Valdemaru Kukuliu“. Šventėje jo eilėraščius skaitė mokiniai iš šešių rajo-

no mokyklų, veikė fotografijų paroda „Valdemaras Kukulas ir Kupiškis“.

1974 m., būdamas aštuntokas, V. Kukulas dalyvavo respublikiniame jaunųjų filologų konkurse Mažeikiuose ir tapo jo laureatu. Vėliau daug metų buvo šio konkurso vertinimo komisijos narys, jos pirmininkas, globojo jaunuosius kūrėjus, negailėjo patarimų ir kritikos. Bibliotekininkams pasikalbėjus su D. Kukulienė, gimė idėja įsteigti Valdemaro Kukulo prizą, teikiamą šio respublikinio konkurso laimėtojui. Kupiškio viešajai bibliotekai bendradarbiaujant su Lietuvos mokinių jaunųjų filologų konkursą organizuojančiu Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centru ir konkurso vertinimo komisijos pirmininko dr. Regimanto Tamošaičio pritarimu 2019-aisiais toks prizas buvo įsteigtas. Rašytojas, Vilniaus universiteto docentas R. Tamošaitis V. Kukulą prisiminė kaip vieną geriausių šio konkurso vertintojų, kuris kartu su poetu Marcelijumi Martinaičiu, rašytoju Algimantu Zurbu buvo jaunųjų kūrybos įkvėpėjas.

Gegužės pradžioje Palangos Vlado Jurgučio pagrindinėje mokykloje vyksiamame konkurso baigiamajame renginyje

Valdemaro Kukulo prizas įteiktas poezijos sekcijos pirmosios vietos laimėtojai – Vilkaviškio rajono Kybartų Kristijono Donelaičio gimnazijos dvyliktokei Ievai Milerytei. Jai padovanotas už projekto lėšas nupirktas planšetinis kompiuteris ir V. Kukulo knygų rinkinys.

POEZIJOS SKAITYMAI IR PRISIMINIMAI

Per balandžio mėnesį vykusią 19-ąją nacionalinę Lietuvos bibliotekų savaitę kavinės „Upės kepyklėlė“ kiemelyje rengti poezijos skaitymai. Visi, kas pageidavo, skaitė V. Kukulo ir jo bičiulių Jono Strielkūno, Rimanto Urbono, Elenos Mezginaitės, Algimanto Baltakio ir kitų poetų eilėraščius.

Prisiminimais dalijosi V. Kukulo klasės draugė Stasė Krestovienė, pusbrolis Vilmantas Graičiūnas. Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Genovaitė Vilčinskienė pasakojo, kad V. Kukulą pažino ir mokė nuo penktos klasės. Su juo buvo galima kalbėti įvairiomis temomis: apie meną, teatrą, religiją ir, žinoma, literatūrą. Valdui buvo įdomu, ko reikia, kad galėtum gerai rašyti. Su mokytoja jis aiškinosi, kas yra poetinė kalba, kad poezija – menas. Mokytoja prisipažino, kad Valdas buvo perskaitęs tikrai daugiau knygų už ją. Pirmaisiais studijų Vilniuje metais jis dažnai skambindavo ir džiaugdavosi įdomiomis paskaitomis, dėstytojais. Profesorė Viktorija Daujotytė stebėdavosi, kodėl Valdo kūryboje tiek daug mirties, – G. Vilčinskienės manymu, tam įtakos turėjo tai, kad poetas gyveno Kapų gatvėje: būdamas vaikas, nuolat matė žmones, einančius į kapines paskui karstą, pats anksti neteko mamos.

Klasės auklėtoja Pulcherija Jasaitienė sakė, kad Valdas išsiskyrė ypatingu kūrybiškumu, literatūriniais, meniniais gebėjimais, buvo tikrai talentingas, kalbėjo tiesiai ir atvirai, visais klausimais turėjo savo nuomonę. Auklėtoja visada tikėjo, kad jis bus geresnis kritikas nei poetas.

Birželio 8 d. Skapiškyje vykusioje tradicinėje šventėje „Poezijos pavasario aidai Kupiškyje“ taip pat buvo skirta V. Kukului atminti: iš įvairių Aukštaitijos rajonų suvažinę literatai skaitė ne tik V. Kukulo, bet ir savo eilėraščius, dalijosi prisiminimais.

MOBILIOJI IR VIRTUALIOJI PARODOS

Projekto metu parengta mobilioji fotografijų, rankraščių ir kitų dokumentų paroda „Diagnozė – poetas: Valdemaras Kukulas“, ji eksponuota kituose miestuose vykusiuose projekto renginiuose. Kupiškio bibliotekininkai parengė ir virtualiąją parodą¹, kurią paskelbti internete padėjo Panevėžio G. Petkevičaitės-Bitės viešosios bibliotekos Krašto kultūros paveldo sklaidos skyriaus darbuotojos.

Parodoms panaudotos nuotraukos ir kiti dokumentai iš V. Kukulo šeimos archyvo, Kupiškio viešosios bibliotekos rinkinių, mokytojų G. Vilčinskienės, P. Jasaitienės ir kitų asmenų albumų. Virtualiojoje parodoje pateikiama poeto biografija, bibliografija, apdovanojimų sąrašas,

fotografijos iš vaikystės ir jaunystės metų Kupiškyje, studijų ir gyvenimo Vilniuje, apsilankymų gimtajame mieste. Ekspozicijoje taip pat galima apžiūrėti V. Kukulo knygų viršelius bei autoriaus paliktus autografus. Pateikiama poeto rankraščių, eilėraščių taisyčių, mokytojoms siųstų atvirukų. Suteikiama galimybė paklausti paties poeto skaitomų eilėraščių „Lyg būčiau prie jūros“ ir „Sėdim jauni dar, dar nepasenę...“, dainų pagal V. Kukulo tekstus, pažiūrėti interviu su V. Kukulą (darytas 2001 m.) ir su jo mokytoja G. Vilčinskiene (2018 m.) ištraukų.

KELIONĖ PO LIETUVĄ

Projekto „Diagnozė: poetas“ programos renginiai neliuko vien Kupiškyje, pradėta kelionė ir po kitas Aukštaitijos vietas. Balandžio 18 d. projektas buvo pristatytas Panevėžio apskrityje G. Petkevičaitės-Bitės viešojoje bibliotekoje. Šios bibliotekos kultūros renginių organizatorė Elvyra Pažemeckaitė pašnekosio pakvietė V. Kukulo mokytoją G. Vilčinskiene, Kupiškio kultūros centro režisierę V. Morčūnaitę ir projekto vadovę, Kupiškio viešosios bibliotekos Kraštotyros ir edukacijos skyriaus vedėją Liną Matiukaitę. Parodyta kompozicija „Eilėraščių teatras“, keletą dainų pagal V. Kukulo eiles atliko kompozitorius ir atlikėjas Sigitas Stankūnas.

Rudenį projektas nukeliavo į Pasvalio Petro Vileišio gimnaziją. Į šį miestą užsukta neatsitiktinai – iš Pasvalio rajono Pumpėnų miestelio kilusi V. Kukulo mama, poetas pas močiutę yra praleidęs ne vieną vaikystės vasarą. Apsilankyta Rokiškio rajono savivaldybės Juozo Keliuočio viešojoje bibliotekoje.

Baigiamasis projekto renginys „Liūdnas vakaras“ vyko lapkričio 28 d. Kupiškio viešojoje bibliotekoje. V. Kukulo poeziją skaitė Panevėžio Juozo Miltinio dramos teatro aktorė Ligita Kondrotaitė (beveik poeto vienmetė, baigusi tą pačią mokyklą). Padėkota aktyviausiems projekto dalyviams ir partneriams.

ŠIEK TIEK STATISTIKOS

Galima teigti, kad projekto „Diagnozė: poetas“ tikslas pasiektas – organizuoti renginiai prisidėjo prie V. Kukulo kūrybos sklaidos, jaunimo kūrybiškumo skatinimo ir literatūrinio ugdymo ne tik Kupiškyje, bet ir visoje Lietuvoje. Organizuota 11 renginių, parengtos trys parodos, į projekto veiklas įsitraukė apie 90 įvairaus amžiaus žmonių, renginiuose apsilankė apie 1000 žiūrovų. Sunku suskaičiuoti parodas apžiūrėjusius bibliotekų lankytojus.

Projektas bus tęsiamas ir 2020 metais – mobilioji paroda bus eksponuojama Kupiškio rajono mokyklose, bibliotekose, Jaunimo teatro studija vis dar sulaukia kvietimų parodyti programą „Eilėraščių teatras“. Bus stengiamasi, kad Valdemaro Kukulo prizo teikimas taptų tradicija.

Projektą iš dalies finansavo Lietuvos kultūros taryba. Kupiškio rajono savivaldybės biblioteka nuoširdžiai dėkoja D. Kukulienei už bendradarbiavimą, pagalbą ir patarimus įgyvendinant projektą.

¹ Parodą galima peržiūrėti portale „Panevėžio kraštas virtualiai“: <https://paneveziokrastras.pavb.lt/virtuali-fotoparoda/diagnoze-poetas-valdemaras-kukulas/>.

LIETUVIŲ KALBOS IR LITERATŪROS MOKYTOJOS GENOVAITĖS VILČINSKIENĖS PRISIMINIMAI

Valdemaras mano gyvenime – Dievo dovana, leidusi matyti, kaip dvylikametis berniukas, atbėgęs su pirmu eilėraščiu „Kalvis“, per keletą metų išauga į tikrą poetą. Su naujais kūrinėliais ateidavo kasdien ir vis klausdavo, kas negerai. Taip ir aiškinomės, kas yra poetinė kalba, kad poezija – tai menas. Paraginuau daug skaityti literatūros teorijos, žinomų poetų kūrinių. Labai greitai viską perprato ir jau po poros metų tapo respublikinio jaunųjų filologų konkurso prizininku. Pirmas tikrai rimtas darbas buvo Marcelijaus Martinaičio poezijos knygos „Akių tamsos, širdies šviesos“ analizė. Tada Biržuose vykusiam filologų konkurse poezijos vertintoju buvo pats M. Martinaitis. Jis liko maloniai nustebęs, kad taip tiksliai suvokta jo kūryba, o, paskaitęs Valdemaro eilėraščių, pasakė, kad jo laukia graži ateitis.

Valdemaras buvo nepaprastai darbštus. Be galo daug skaitė, rašė per naktis, pažeisdamas mokyklos

Mokytoja Genovaitė Vilčinskienė. Kupiškis, 2018 m. Iš Kupiškio rajono savivaldybės viešosios bibliotekos fondų

bendrabučio režimą, todėl ne kartą teko ginti nuo gresiančių bausmių.

Kas, mano galva, ypač vertinga Valdemaro kūryboje – tai nuostabus gražios kalbos jausmas. Nė vieno nereikalingo žodelio sakiny. Tekstas lyg iš marmuro plytų sudėtas puikus statinys. To jis reikalavo ir iš kitų, bandančių rašyti.

Valdemaras – ne tik poetas. Kokie vertingi jo kritikos straipsniai. O monografija apie Paulių Širvį! Kiek surinkta medžiagos, kaip viskas sudėliota... Ir nebaigta... Likimas pagailėjo laiko. P. Širvys buvo ne vieno mūsų ginčo apie poeziją objektas.

Kai jau buvo studentas, pradžiugindavo naktiniais telefono skambučiais. Sukrapštęs pinigėlių paskambindavo ir ilgai kalbėdavomės. Pasakodavo, kokios nuostabios Viktorijos Daujotytės paskaitos, gyrėsi išvertęs Paulio Verlaine'o eilėraštį, perskaitęs gerą knygą. Didelis džiaugsmas būdavo gauti jo laiškus, sveikinimus, poezijos knygeles su smulkiausiom raidelėm parašytais linkėjimais.

Valdemaras visai nevertino materialinių dalykų – pinigų, daiktų... Tuo ir įrodė, kuo žavi yra bohema, – tu laisvas kaip paukštis. Tuo mokins toli pralenkę savo mokytoją.

2019 m. kovo 7 d., Kupiškis

Jaunojo poeto kūrybinės kančios mokyklos bendrabučio kambarėlyje. Kupiškis, 1972 m. Iš Valdemaro Kukulo asmeninio archyvo

V. Kukulas debiutas Knygos šventėje. Kupiškis, 1972 10 22. Iš Kupiškio rajono savivaldybės viešosios bibliotekos fondų

V. Kukulas turėjo labai gerą balsą, mėgdavo dainuoti, o jo geriausias draugas Vidas Klybas grojo gitara. Abu buvo aktyvūs įvairių mokykloje vykstančių renginių dalyviai. Kupiškis, 1975 m. Iš Kupiškio Lauryno Stuokos-Gucevičiaus gimnazijos muziejaus fondų

KLASĖS AUKLĖTOJOS PULCHERIJOS JASAITIENĖS ATSIMINIMAI

V. Kukulas su klasės auklėtoja Pulcherija Jasaitiene. Kupiškis, 2007 04 27.
Iš Kupiškio rajono savivaldybės viešosios bibliotekos fondo

Buvau būsimo poeto Valdemaro Kukulo klasės auklėtoja dvejus metus – 10 ir 11 klasėse. Visi jį vadinome tik Valdu, ne Valdemaru. Pamenu, paskutinę Rugsėjo 1-ąją visi 11a klasės vaikinai atėjo ilgais plaukais, jie buvo tuo laiku labai madingi. Nusifotografavo ir visi draugiškai nuėjo į kirpyklą. Žodžiu, auklėtojos nepavedė.

Dabar trijų vaikinių jau nebėra: Artūro Dovydo (žuvo avarijoje), Virginijaus Žilinsko – didžiausio klasės autoriteto, kurio visi klausydavo, ir Valdemaro Kukulo. Geriausias Valdo draugas buvo Vidas Klybas. Jo tėvas nelabai norėjo, kad sūnus draugautų su Kukuliu. Ir mokytojos sakydavo, kad Valdas išves iš kelio, bet taip neatsitiko. Vidas gyvena Vilniuje, turi gerą darbą. <...>

Valdas turėjo gal trejais metais jaunesnį brolį Virginijų. Nebėra ir jo, gyvenimą baigė ne sava mirtimi. Kukuliai gyveno Kupiškyje, Kapų gatvėje, namo numeris lyg ir 40-as. Mama buvo pradinė klasių mokytoja, rašė eilėraščius. Valdo polinkis į literatūrą tikriausiai iš mamos. Janina Kukulienė mirė, kai Valdas mokėsi pirmoje klasėje. Po nakties rado negyvą, o kambario kampe susiglaudę tie du vaikeliai. Tėvas mėgo išgerti, turėjo problemų, nelabai vaikų žiūrėjo. Todėl ir Valdas kurį laiką gyveno mokyklos bendrabutyje. <...> Dar tėvui gyvam esant, vaikai gaudavo pašalpas, kurios gal ir tėvui atitekdavo...

Pirmą kartą į Kupiškį atvažiuojantis su žmona Deimante V. Kukulas sakė: „Atvežiau parodyti Kupiškio marčią. Ar priimsit?“ Kupiškis, 1999 02 05. Edmundo Maželio nuotr., iš asmeninio Valdemaro Kukulo archyvo

Valdas buvo labai tiesus, viską sakydavo į akis. Tikrai talentingas, gražiai dainavo, vaidino. Labai aktyvus, kūrė sienlaikraščius – jam tai patiko. Viename sienlaikraštyje užrašė šūkį „Užbaikime mokslo metus pirma laiko“. Aš paprasčiau, kad pakeistų tą užrašą. Sutiko.

Jis parašė tuometės Kupiškio Vlado Rekašiaus vidurinės mokyklos XXXVIII laidos abiturientų testamentą gražiu dailiaraščiu. Buvo net 55 eiluočių stulpeliai apie tai, kokie jie buvo, ką palieka. Surašė linkėjimus mokytojams, vis mažes klausinėjo apie juos. Jei mokytojas patinka – tai apie jį trys stulpeliai, jei nepatinka – tik vienas. Parašė ir apie virėjas, valytojas – dėl jų aš patariau, sakiau, jos visiems valgyti virė ir mokinių prineštą purvą plovė. Testamento pabaiga man atrodė silpnoka, daviau patarimų, jis pataisė, perrašė. Tas testamentas liko mokykloje, bet dabar niekur jo neberanda, nėra ir muziejuje.

Gal dešimtoje klasėje Valdas buvo įsimylėjęs Dalią Grunskytę iš Vėžio- nių, gal metais jaunesnę. Man guodėsi, kai mergaitė jį paliko. Mylėjo ir kitą mergaitę iš žemesnės klasės. <...>

Mane kiekviename pedagogų tarybos posėdyje linksniuodavo: Kuku- las geria, rūko, netinkamai elgiasi, nesilaiko bendrabučio taisyklių, nelanko fizinio lavinimo pamokų, kartais ir visą savaitę neateina į mokyklą. Valdą keletą kartų norėjo išmesti iš mokyklos, bet aš vis gyniau, sakiau, kad jis yra kitoks vaikinai, talentingas. Jau tada matėsi, kad iš jo kažkas bus. Kai kurios mokytojos Valdą labai mylėjo. Gimžauskienė per matematikos pamokas leisdavo nespusti uždavinių, „nematydavo“, kad mokins skaito knygas, kažką rašinėja.

1977 m. rašiau Valdo Kukulo mokyklos baigimo charakteristiką, išvardijau visus jo nuopelnus, konkursus, gerąsias charakterio savybes – darbštumą, užsispyrimą, teisingumą. Blogybių nepaminėjau. Mokyklos direktorius Jonas Vilčinskas netvirtino tokios charakteristikos, liepė parašyti visą teisybę. Turėjau kai ką pridėti: kad nelankė fizinio lavinimo pamokų, kad į mokyklą kai kada neateidavo.

Kai perskačiau pirmąją Valdo knygą „Augimo nerimas“, pasakiau: „Tu išgarsėsi ne kaip poetas, o kaip literatūros kritikas.“ Jis man liepė apie tai niekam nesakyti.

XIIA kl. vadovėi
P. JASAITIENEI

*Paaukus ir geras žodis
iškurpė židukus
skers Rugsėjo. Ir buvo
Visiems drauge jauke.*

*Išaugusit tuosius,
tas žydintis gėlės,
ir tie, tie, tie, tie, tie –
jie bėgs į šėlavimą –
jie bėgs į šėlavimą.*

*Ir dar – kai paaukštas, kai
tas židukas iš juodų,
kad uos tarsi uobūty
kai bėgs židukas – židukas.*

XXXVIII laida

11a klasės vadovėi P. Jasaitienei Valdemaro
Kukulo sukurtas linkėjimas baigiant mokyklą.
Iš Pulcherijos Jasaitienės asmeninio archyvo

2019 m. kovo 4 d.
Užrašė Lina Matiukaitė

Visi Kupiškio Vlado Rekašiaus vidurinės mokyklos 11a klasės vaikinai į paskutinę Rugsėjo 1-ąją su žmona Deimante V. Kukulas sakė: „Atvežiau parodyti Kupiškio marčią. Ar priimsit?“ Kupiškis, 1999 02 05. Edmundo Maželio nuotr., iš asmeninio Valdemaro Kukulo archyvo